

TELEPHONE: ROYAL 6301

L'pool, 2-XII-56

Estimat Dr. Vicens,

A cabo en aquests moments el primer volum de la monumental obra de Max. Sorre "Les fondements de la géographie humaine" i tinc tot de llibres interessants a la vora. En Lluçà m'acaba de deixar "The imperial city of Potosí" de Hauke i jo m'he comprat dos que jo li ensenyaré quan vingui a Barcelona: l'un és "An historical geography of England before 1800", escrit per 14 autors i dirigit per H.C. Darby. És el primer llibre de geografia històrica de veritat que veig. L'altre sembla un llibre humorístic intrascendent ("How to lie with statistics"); però és una magnífica lligó de lògica mental per a tants historiadors a qui pot aplicar-se aquesta frase: "the magic of numbers brings about a suspension of common sense" (P. 138). Alguna cosa d'això de la màgia de les xifres podria aplicar-se a la manera en què vorté acull les que jo li donava en la meua carta passada. Havradament crec que no són més que un indici i que si un les analitza fredament no signifiquen gairebé res.

Quèstio' teri doctoral: Dia a dia les meves idees respecte al tema s'ordenen i aclareixen. L'estat de la cosa en aquests moments (11 h. 39 m. de la nit, G.M.T.) és el se-

güent: penso que el millor seria fer un estudi aprofundit sobre Catalunya, que podria servir de nucli a futurs estudis sobre la resta d'Espanya. Per estudi aprofundit vull dir alguna cosa com això: analitzar l'evolució de la història agrària catalana entre dues dates des S. XIX (a fixar), examinant el paper que hi juguen el clima (caldrí estudiar: temperatures màximes i mínimes, pluviositat, número de dies de pluja, número de gelades i distribució de les mateixes al llarg de l'any, etc. Tot això pot fer-se - i per tot Catalunya -; però ara seria molt llarg d'explicar), els factors econòmics (preus dels productes agrícoles, estímul del transport i dels nous mercats, crèdit ...) i els tècnics (plagues, nous mètodes de cultiu ...). I així podria destriar-se amb més seguretat el paper que correspon als canvis en el repartiment de la propietat. Això no són - ni de lluny - idees definitives; però m'agradaria parlar-ne amb vosté quan torni a Barcelona aquest Nadal (hi seré del 17 de desembre de 1956 al 15 de gener de 1957). Seria possible? ~~■~~ Haurie de molestar-la massa concedir-me una estona?

A risc d'allargar excessivament la carta li reproduïxo la impressió de les classes de vosté a la Universitat tal com me la transmet una de les meves corresponents a Barcelona. Per que vegi que fins a les classes de vosté tinc espies! Suposo que li agradarà, perquè rara vegada m'aconsegueix conèixer opinions tan sinceres:

TELEPHONE: ROYAL 6301.

Diu així: "Vaig a les classes d'en Vicens
— que m'agraden moltíssim — dos cops per
setmana, dilluns i dimecres de 10 a 11. M'agra-
da molt aquell despatx amb aquell ram
de flors [sic] vincladisses de la tauleta
del mig que sempre ocaba en Vicens
per aportar perquè diu que li priven
la visió.... Ara ens explica la Revolució
Francesa, però el "pobre" [les cometes són
a l'original] es desespera una mica per-
què les veies del curs no responen gaire.
Estan tots com espantats [aquí fa tres ex-
cepcions a aquesta consideració sobre els

seus companys de classe] i les noies
aquelles sembla que tinguin por d'obrir
la boca i no responen caribé [aquest
caribé (rie) ha estat obegit "a posteriori"
a coses fonamentals". No cal dir que això
no escriu una noia i que no és d'histò-
ria. Però, compte!, ~~les~~ seves companyes
l'escorxarien si sabessin el que diu d'elles.

El meu moleït treball de lli-
cenciatura em pesa cada dia més a
la consciència. Em caldrà refer-lo del
tot altra vegada.

Pardonant l'extensió de la carta
i rebent un cordial record de

Josep Fontana